

mig og være mig behjælpelig, naar der opkom Spørgsmaal om Stutteriets Anliggender, saasom med Hensyn til Indkjøb af Heste, Ordningen af Bedækningsforholdene osv. Denne Assistance har han beredvillig tilsagt mig, men naturligtvis saaledes, at Ansvarer for, hvad der skeer paa Stutteriet, paahviler mig, og jeg beder de Herrer om at være overbeviste om, at, fordi jeg har søgt Assistance andetsteds fra, er det ikke min Mening, at jeg aldeles ikke vil bestrebe mig med denne Branche, men overlade den til andre Hænder og en Andens Styrelse. Jeg skal her, som ved enhver anden Branche, som er underlagt det Ministerium, som er mig betroet, forsøge at gjøre Byldest saa godt, som det er mig muligt. Skjøndt jeg ikke nægter, at mit Haab ikke er stort, saa kan jeg dog ikke Andet end til Slutning endnu engang ret indstændigt anbefale Thinget at forkaſte det af Udvalget stillede Forslag under Nr. 17 og berolige sig ved, at Tiden til 31te Marts 1872 jo ikke er overmaade lang, og skjøndt det er en kort Tid, hvori Stutteriet har virket, vil det dog altid blive 2 Aar mere end nu, hvorved det vil blive muligt at faae en sikkere Dom om, hvad Stutteriet er blevet til, og hvorvidt man i det Hele taget skal gaae den Vej med Hensyn til Hestevæsenet her i Landet, som man hidtil er slaaet ind paa.

Det næste Vædringsforslag, under Nr. 18, gaar ud paa at nedsette det til Klitbeplantning foreslaaede Beløb med 2,000 Rbd. I saa Henseende er jeg i samme Tilfælde som ved Vædringsforslaget under Nr. 17 og maa ligeledes ret indstændigt anbefale det høie Thing at forkaſte Vædringsforslaget. Det gjælder her ligesom ved det foregaaende Vædringsforslag, at vi ere meget før ivrige og altsor hurtigt ville have et Resultat. Sandflugtsloven skriver sig fra 1857. Derefter traf man først Foranstaltninger til at anlægge Planteskoler, og saa fandt først Udplantningen Sted; thi de Forsøg, som tidligere have været gjorte i Sjælland, regner jeg egentlig ikke for Klitbeplantning. Det er omtalt af et æret Medlem heroverfor (Th. Nielsen), at Beplantningen af Femhøisande havde givet et uheldigt Resultat, men Forholdene der ere ogsaa ganske særlige. Der

gif flere Aar hen, inden Udplantningen begynde. Man kan ikke dæmpe Flyvesand ved Træplantning, tværtimod, begynder man først i Flyvesandet at ville grave Huller til at plante Træer, saa fremmer man netop Sandflugten. Man maa først dæmpe Flyvesandet, og naar det er tilstrækkelig dæmpet, kan man begynde Plantningen. Saar skrive vi 1870; hvormange Aars Erfaring have vi da? Man maa lægge Mærke til, at man ikke med Sikkerhed har vidst, hvilke Planter man helst skulde anvende; man maatte prøve sig frem med Rødgran, med Tyr, med *pinus austriaca* og andre Træarter, og saa Aars Erfaring er ikke tilstrækkelig til at godtgjøre, at netop de Planterarter, som i et givet Dieblit vise sig i en syg og svagelig Tilstand, ere absolut uduelige til at anvendes i Klitterne. Efter hvad Overlitsinspectøren har blyst mig om, har dette netop været Tilfældet med *pinus austriaca*. Denne Plante vører i sit Hjemland, Tydskland, med en høi Grad af Kraft og Frodighed, og de tidligere her i Danmark anstillede Forsøg med den have viist paafaldende gunstige Resultater. Jeg har selv gjort Forsøg dermed, og hvor den almindelige Tyr ikke er kommen frem paa Grund af heftige Vinde fra Søen, har det viist sig, at *pinus austriaca* vører med Frodighed og Kraft lige fra Roden af. Nu viste det sig paa eengangovre i Klitterne, at næsten alle Plantningerne med *pinus austriaca* saae syge og daarlige ud, idet Planterne vare gule osv, saaledes at Inspectøren blev meget betænkelig derved og kom i Ubished om, hvorvidt man skulde vedblive med Plantningen deraf. Men hvad skete Aaret efter? Saa viste det sig, at *pinus austriaca* var i den uønskeligste Fremgang. Dette synes mig at vise, at man paa dette Omraade i nogle Aar endnu maa vedblive at bevilge det samme Beløb, og at man bør støtte de Mænd, som med Indsigt, Kraft og Energi arbejde paa at naae Maalet, indtil man med Sikkerhed kan sige, at det nu har viist sig, at Træplantning ikke kan lykkes. Jeg troer i det Hele taget, at flere ærede Nøgsmænd — og ikke mindst det ærede Medlem for Veile Amt her overfor (Th. Nielsen) — noget sammenblandede Klitbeplantningen og den